

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2009, č. j. 38 Cad 4/2009 - 38,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje sp. zn. KÚOK/117/2007/OSV - SP/7204/SD - 1 ze dne 29. 1. 2007, sp. zn. KÚOK/1151/2007/OSV - SP/7204/SD - 6 ze dne 30. 1. 2007, sp. zn. KÚOK/1153/2007/OSV - SP/7204/SD - 7 ze dne 30. 1. 2007 a sp. zn. KÚOK/3370/2007/OSV - SP/7204/SD - 12 ze dne 2. 2. 2007, kterými žalovaný rozhodl o námitkách podjatosti. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 2. 3. 2009, č. j. 38 Cad 4/2009 - 18, žalobu odmítl a dále rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené kasační stížnosti.

Krajský soud v Ostravě usnesením 26. 5. 2009, č. j. 38 Cad 4/2009 - 38, žalobci neustanovil zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. S odkazem na ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), dospěl k závěru, že žalobce, který k výzvě soudu pravdivě nedoložil své osobní, majetkové a výdělkové poměry, neprokázal tak, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, a proto soud žalobci advokáta neustanovil.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Kasační stížnost podává, jak vyplývá z obsahu podání, z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., aniž by tyto důvody specifikoval, toliko žádá, aby mu byl ustanoven zástupcem „jeho“ advokát JUDr. Vít Vohánka, který ho v řízeních u krajského soudu již zastupuje.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. Přestože v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu musí být stěžovatel, který sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie, zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, že v řízení, v němž kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti na ustanovení zástupcem, není třeba splnění této podmínky již z povahy věci vyžadovat.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Z obsahu kasační stížnosti lze zjistit, že se stěžovatel dovolává důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy tvrzené nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě vyplývá, že tento soud přípisem ze dne 17. 4. 2009 stěžovatele vyzval k doložení jeho majetkových poměrů s tím, aby předložil řádně vyplněné a podepsané „Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení této výzvy. Stěžovatel k výzvě soudu zaslal vyplněné „potvrzení“ ze dne 27. 4. 2009, ve kterém všechny údaje ohledně příjmů z pracovního (obdobného) poměru, dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti, z hmotného a sociálního zabezpečení a další příjmy, ponechal nevyplněné. Jediné, co stěžovatel vyplnil, byl údaj o osobním majetku, kde uvedl, že je spoluvlastníkem rodinného domku. V údajích o výdělkových a majetkových poměrech manželky, s níž žije ve společné domácnosti, pak stěžovatel pouze uvedl, že je spoluvlastníkem rodinného domku. Z uvedeného vyplývá, že stěžovatel zaslal soudu „potvrzení“, které nevyplnil pravdivě, jeho tvrzení, že nemá vůbec žádný pravidelný příjem, jsou nevěrohodná.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Pro ustanovení zástupce účastníkovi řízení ve smyslu citovaného ustanovení musí být splněny dvě podmínky, a to jednak předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a jednak potřeba ochrany práv účastníka řízení. Osvobozen od soudních poplatků může být dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Podle citovaného ustanovení, jakož i podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou-li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel věrohodně neprokázal, že nemá dostatečný příjem k tomu, aby si sám mohl zvolit

advokáta, a tedy advokátovi za poskytnuté služby zaplatit. Není povinností soudu opakovaně vznášet dotazy vůči stěžovateli ohledně jeho finančních poměrů, neboť, jak výše uvedeno, je na stěžovateli, který o ustanovení advokáta žádá, aby své výdělkové a majetkové poměry soudu prokázal, nikoliv na soudu, aby prokazoval, že u stěžovatele jsou podmínky pro toto osvobození. Za tohoto stavu krajský soud postupoval správně, když stěžovateli zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil.

Nejvyšší správní soud tedy vzhledem k výše uvedenému po posouzení námitek uplatněných v kasační stížnosti uzavírá, že neshledal nezákonnost rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nevznikly, Nejvyšší správní soud mu proto náhradu nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. prosince 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu